

Execucions als Tres Pins de Bell-lloc

La Roca del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Barri de Bell-lloc, 08430
Emplaçament: Al nord del terme.
Alçada: 234 m

Coordenades:

Latitud: 41.62566
Longitud: 2.33515
UTM Est (X): 444617
UTM Nord (Y): 4608428

Classificació

Número de fitxa: 08181-32
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Tradició oral
Estil / època: Popular
Segle: XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat: Pública
Fitxes associades:
[Castell de Bell-lloc/Sant Pau](#)
Autoria de la fitxa: Jacob Casquete Rodríguez
Data de registre de la fitxa: dl., 14/02/2011 - 01:00

Descripció

La tradició oral que envolta a la Roca està plena de llegendes, contes i narracions vàries de la cultura popular. Aquestes històries, moltes transmeses oralment i altres d'escrites, són més fruit de la imaginació col·lectiva que no pas de la realitat històrica, també present. Cal diferenciar entre aquelles històries que són exclusives del lloc i d'altres que formen part de la narrativa folklòrica general catalana i l'única cosa que fan és enquadrar els fets en diferents llocs tradicionalment històrics i màgics. En el cas del castell de Bell-lloc, el paisatge, l'encant, el nexa d'unió amb la gent del lloc, i com no, la pròpia història han provocat que al voltant seva es creessin diferents històries. Entre d'altres es troba la creença que durant la guerra civil es realitzaren diferents execucions. A continuació transcrivim la informació recollida: "La finca de Bell-lloc, i especialment la masia, per les seves dimensions i aïllament va ser considerada un refugi per a tots dos bàndols durant la Guerra Civil. La masia i l'església eren contínuament registrades, es van cremar tots els elements religiosos i la documentació. En diferents indrets de la finca, però especialment en un extrem (la zona de Tres Pins), es diu que hi va haver un lloc d'execucions durant la guerra. Al costat hi havia Can Pelegrí i la capella de Sant Salvador dels Prats (erigida el 1073 i enderrocada el 1897). Fent de fita termenal hi creixia un arbre centenari, un pi de tres branques que sortien de la mateixa soca i que va ser abatut pel vent i les obres del gas de l'any 1963" (CAMPOY 2006: 143).

Història

La primera menció que apareix del castell de Bell-lloc data vers el 1073. A partir del 1099 ja es documenta l'església romànica de Sant Pere, restaurada el 1869 i actualment inclosa a la casa. Vers el 1117 fou donada al monestir de Sant Pau del Camp. Finalment el 1314, després de passar per diferents mans, tornà als Bell-lloc, que n'havien conservat, la castellanía. Es tenen notícies que la torre de l'homenatge fou transformada en capella de Sant Pau el 1704 pel comte Ramón de Bell-lloc i que les obres finalitzaren vers el 1706. Posteriorment, durant la Guerra del Francès el castell fou saquejat i destruït vers el 1808 i ja no es reedificà de nou. Ja en el segle XX s'hi allotja l'escola Sant Jordi de la Caixa d'Estalvis de Catalunya. L'any 1964 passà a ser propietat de la Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Barcelona i a partir del 2003, és propietat de la societat, Parc de Belloch, S.A.

Bibliografia

BARRAL I ALTET, X. [et al.] (2000): Guia del Patrimoni Monumental i Artístic de Catalunya. Volum 1: Baix Llobregat, Barcelonès, Maresme, Vallès Occidental, Vallès Oriental. Ed. ECSA, Barcelona.

CAMPOY, G.; DURAN, A.; JURADO, R. (2006): Llegendes dels Castells del Vallès Oriental. Marge books, Barcelona.

CATALÀ I ROCA, P. [coord.], (1991): Els Castells catalans: Volum II. Ed. Dalmau, Barcelona.

ENCICLOPEDIA CATALANA ON-LINE (n. d.): L'enciclopèdia. Consultada el febrer de 2011.

DEPARTAMENT DE CULTURA I MITANS DE COMUNICACIÓ (s. n.): Inventari del Patrimoni Arquitectònic. Obtinguda el 15 de gener de 2011. IPA. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, La Roca del Vallès, 1988.

MASSAGUÉ I TORNÉ, J. M. [coord.] (2011): Pla especial i catàleg del patrimoni de La Roca del Vallès. Ajuntament de la Roca del Vallès, La Roca del Vallès.

PLADEVALL I FONT, A. [et al.], (1991): Catalunya Romànica. Volum XVIII, El Vallès Occidental, el Vallès Oriental. Enciclopèdia Catalana, Barcelona.